உ

சிவமயம்.

விவேகவிளக்கம்.

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு சென்னை 20.

இஃது

ஆயுர்வேத பண்டிதர்

பாண்டேசுரம் - வேங்கடஸாமி தேவரவர்கள்

குமாரர்

பா. கங்காதரதேவரவர்களால்

இயற்றி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு
சென்னை 20.

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1910.

உ

சிவமயம்.

விவேகவிளக்கம்.

இ॰ நூ

ஈடி தா

பாண்டேச்சுரம் ’மி தேவரவர்கள்

குய

பா. கங்காதரதேவரவர்களால்

இயற்றி

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை-600090.

சென்னை

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1909.

சிவமயம்.

விவேக விளக்கம்.

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

சிவாநந்த போதக திறமளிக்கு நாளு
மவாநந்த போத மறுக்கும் - உவாவென்ற
வேரம்பர் தாட்கமல மிந்திரரு மேத்தவரு
ளேரம்பர் தாட்கமல மே. (௧)

பரசிவ வணக்கம்.

ஆசா வுயிர்போ லணைத்துமாய் வேறாய்
நீசா ளுயிர்க்குயிராய் நின்ற - பகவன்றன்
பாதார விந்தம் பழிச்சாதா ரஞ்ஞானக்
கோதார விக்கலைவா கூறு. (௨)

அவையடக்கம், அதிகாரி, நூற்பெயர் முதலியன.

வேதாந்தத் துட்பொருடோ வேதியர்க்கும் வித்தகர்க்கும்
போதாந்தத் துட்பொருடோ புண்ணியர்க்கும் - நாதாந்த
மேவியசீ யோகியர்க்கும் விற்பனர்க்குஞ் சொற்றதன்றே
நாவில் விவேகவிளக் கம். (௩)

செயற்கை யறிவானுந் தோந்தடைவார் சத்தை
யியற்கை யறிவாள ரென்றும் - மயக்க
விவேகத்தாற் பேதியுறா வீணருக்குச் சொன்ன
விவேக விளக்கமிது வே. (௪)

மாயாவா தத்தான் மதிப்பிரமங் கொண்டிறப்போர்
மாயாவா தந்தீர்ந்த மாண்பொருளை - வாயார்ந்து
வித்துவான்க ளாவான் விவேகவிளக் கந்தந்தான்
தத்துவந்தோ கங்கா தரன். (௫)

விவேக விளக்கம்.

நூல்.

க.—ஆசிரியா.

குலமொரு ணறுநெறியவங் கொள்கை முதலா
நலனுடைய வாசிரியா நண்ணிற் - கலகமுறும்
பொய்ஞ்ஞானம் போமொளியும் பொல்லாத கெலாநீங்கும்
மெய்ஞ்ஞானந் தான்விளங்கு மே (க)

எல்லாக் கலகக்கு மேதுவாய் நிற்பவரோ
நல்லா சிரியபபோ நண்ணுவார - நல்லோர்தம்
நூலை யிகழ்ந்தும்புன் னூலைப் புகழ்ந்துஞ்சொன்
மாலையுளார்க் குண்டோ மதி. (உ)

அற்பகுணஞ் செய்கை யமைந்துள்ளார் வேதாந்தச்
சொற்பகரு மாரியராய்த் தோன்றிடுதல் - மறம்பிடித்து
வாதாடு தற்கோ வயிறு வளாப்பதற்கோ
மாதாடு தற்கோ மதி. (ங)

மூட வுருவாய் முளைத்தபுல வாசிரியன்
பேடனஞ் ஞானத்தைத் தீர்ப்பானே - வாடலிலா
நூற்பொருளைத் தோவானே நோற்பானே வனமறத்தின்
பாற்பட்டுத் துக்கிப் பவன். (ச)

சக்கிலிக்கு முன்னுஞ்சான் சக்கிலியே பறுபவனை
யிக்கலியிற் கணனுடையா ரெய்துவரோ - சக்கிலியை
யாசானுக் கொள்வோ னகத்திருளி னீங்கலெங்கே
யீசான னுதலெங்கே யெண. (ரு)

கிட்டை தெளிந்தவர்போ னீணிலத்தில வேதாந்தங்
கொட்டி யளப்பார் குருக்களாய்த் - துட்ட
மனமாய்க்க மாட்டாது வாயாடக் கற்ற
சினமாயா வாதியரே தோ். (சு)

குருவாகி நிற்பாருங் கூடா வொழுக்க
வுருவாகி நிற்பாரு மோதுந் - தெருவாசல்
நின்றுசண்டை செய்வாரு நிந்திப்பா ருந்தீமை
யொன்றுமாயா வாதிகடா மோர். (எ)

உ.—சாத்திரம்.

வேதாக மங்கள் விதிப்பனவே மெய்ஞ்ஞானம்
வேதாந்த சூத்திரமு மெய்ஞ்ஞானம் - யாதானு
மோரபிமா னத்த ருரைப்பனவா நூல்களெல்லாம்
போரபிவிர்த் திக்காம் புகல். (௧)

உத்தரமீ மாஞ்சைக்கிங் கோதுநற் பாடியங்க
ளொத்தகருத் தில்லவா மொன்றுக்கொன் - றுத்தமர்கள்
ஆராய்ச்சி செய்தே யரும்பொருள்கொள் வாரல்லார்
போராடித் தீர்வார் புகுந்து. (௨)

பேதா யபேதமுடன் பேத மெனவுநற்
பேதாபே தம்மெனவும் பேசுவதென் - வேதாந்த
சூத்திரத்தாற் சொல்பொருளைத் தொல்லா சிரியருமிச்
சாத்திரத்தா லாய்தலில ரா. (௩)

உவநிடதம் பத்துக்கு மோதுகீ தைக்குந்
தவநிலையிற் சங்கரர்தாஞ் சாற்று - முவந்தியாச
வண்மையறி யாமையினன் மாபாவா தங்கொண்டா
ருண்மைய லாகியுள்ளா ரோர். (௪)

சங்கரர் வாக்கைச் சரியாகப் பாராது
பொங்கிப் புகல்கின்றார் புல்லறிவால் - சங்கரர்தா
முக்கணனைப் பூசித்தன் மூதறிஞ ரைப்போற்ற
லெக்கரும நீத்தா ரியம்பு. (௫)

வித்தியா ரண்ணியர்செய் வேதத்தின் பாடியத்தைப்
புத்தியா லாயப் புலப்படுதல் - சத்தியமே
சொன்மார்க்க மத்தனைக்குந் தோஷமற நிற்கின்ற
சன்மார்க்கஞ் சைவமென்று தான். (௬)

வித்தியா ரண்ணியர்செய் வேதாந்த பஞ்சதசி
சித்தியா ரண்ணியது செப்பதன்கண் - சத்தியத்தை
யாயாதா ரெல்லா மநர்த்தமது கொண்டென்று
மோயாவா தத்துற்றா ருன். (௭)

வாசிட்ட நூலில் வருங்கதைகள் தத்துவந்தேர்
மாசிட்ட ருக்கன்றோ மாநிலத்தில் - ஆசிட்ட

பொய்ஞ்ஞானத் தோர்க்கும் புரட்டருக்கு மாயினவான்
மெய்ஞ்ஞானி யுய்த்துணர்வான் மேல். (அ)

கண்ணன்சொல் கீதைதன் காரியார்த் தம்மென்றே
யெண்ணங்கொள் ளார்க்கே திறைஞான - மண்ணல்
கவுரவரைச் சேனைகளைக் காதி மடிப்பான்
பவுரஷமுண் டாக்கியது பார். (கூ)

செப்புவது மாவாசு தேவ மதநூல்
தப்பிலா வத்துவிதந் தானென்ப - ரப்படியே
செய்யதமிழ்க் கைவலியஞ் செப்புவது மாமென்பர்
வெய்யகுண மேனவர்க்கு விள். (க0)

"ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்க ளொன்றாக
நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவா - வின்றுரைக்க
வென்னு லியன்றிடுமோ வென்போல்வா ரேதேனுஞ்
சொன்னாற்றா னேறுமோ சொல்." (கக)

"தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லு
மொருவா சகமென் றுணர்." (கஉ)

"வேதம் பசுவதன்பான் மெய்யா கமநால்வ
ரோதுந் தமிழதனி னுள்ளுறுநெய் - போதமிகு
நெய்யி னுறுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்த தமிழின் றிறம்." (கங)

மூதறிஞர் மெய்ந்நூற்கு மூடர்நவில் பொய்ந்நூல்க
ளேதமற வொப்பாகு மென்றிசைப்பார் - சோதனையில்
கற்றறிவில் லாருங் கருவமிகக் கொண்டாரு
மற்றபெருந் தன்மையரு மாய். (கச)

சாத்திரத்தி னுண்மை தனையறிய மாட்டாதார்
சாத்திரத்தா லிங்கென்ன சாதிப்பார் - ஆத்திரத்தால்
வம்பாட வல்லார் மறைந்துமா யாவாதக்
கும்பாட வல்லார் குதித்து. (கரு)

௩.—கல்வி.

இலக்கியந் தர்க்க மிலக்கண மெல்லாங்
கலக்கமுறக் கற்றல் கலகக் - கிலக்காகும்
வீண்வழக்குக் காமென்றே வேதாந்தங் கற்பதுவுஞ்
சாண்வயிற்றுக் காமென்றே சாற்று. (௧)

தற்பரவி லக்கியமே தாமாகக் கொண்டுரைக்கு
மற்பருட னேசித்த லாகுமோ - சொற்படியே
செல்லா ருடுக்களுக்குந் தேசுமிகு சூரியற்குஞ்
சொல்லாரோ பேதந் துணிந்து. (௨)

தருக்கம் படித்துத் தருக்கை யடைந்தார
தருக்கம் பொருணிலையைத் தாரா - தருக்கத்தா
'லோங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளின்பொடுங்க'
ஆங்குதரு மென்றே யறி. (௩)

தம்மிலக்க ணங்கல்லார் தற்பரனி லக்கணத்தைத்
தம்முடைய தென்றே தருக்கிப்பார் - எம்மிறைசொன்
மாவாக்கி யார்த்த மநநஞ்செய் யாதுமட
மாவாக் கிசைக்கின்ற வா. (௪)

எழுத்துப் படியே யெழுத்துப் படித்தா
ரெழுத்தா லியங்குவதி யாதோ - வெழுத்தை
யியக்குவதி யாதோ வியக்கமிலா ரோரார
மயக்குவது மான மதி. (௫)

சொல்லைத் தெரிந்துகொண்டோர் சொல்லைத் தெரிந்துகொண்டா
ரல்லாமற் றாமே யறிந்ததுண்டோ - புல்லறிவால்
தாம்பிரம மென்றதூஉஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாந்
தாம்பிரமங் கொண்டதனாற் றான். (௬)

'பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
பொருளிய றேரும் புலவர் - மருளறவே
'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப' தரிது. (௭)

யாப்பியல் கற்றாரே யாப்பை யுணர்ந்தாரா
யாப்பா லியக்கமற்றோ ராரேகாண் - மூப்புடையாய்

யாப்புண்டோ வப்பொருட்கு யாப்புவந்த வாறேது
யாப்புண்ட தாமோ வது. (அ)

அணியியலிற் றேர்ந்தேமென் றுடையணி யாதி
யணியியலிற் றேர்ந்தோ ரகத்தா - லணியியரு
மீசனடிப் போதெனவே யெண்ணுவரோ வம்மாக்க
ளீசனவன் றாமாத லென்று. (கூ)

படிப்பார் பரநாடார் பட்டமிகக் கொள்வா
ரிடிப்பா ரிலாமையினு லிங்கே - தடிப்பார்
பொருளுரைபபா ரெந்நூற்கும் புததியினு லாயாா
மருளுறைபபார் பண்டிதாகள மன். (க0)

வினவுவோர் தம்மை மிகவேண்டி யின்ன
வினவுவீ ரென்ன விரும்பு - மனூர்தம்
முளவா லவதாந மோதுவரோ கல்வி
யளவா லறிவான்மிக் கார். (கக)

புததகத்தைப பார்க்குமுன்னே போதநா னேயுண்மை
மித்தைபிற வென்றே விளம்பிடுவா - ரத்தை
விரிக்குமுன் னேகிட்டை மேவினறபோன் ஞானந்
தெரிக்கவரு வாரே சிலர். (கஉ)

எழுததொடு சொற்பொருள் காணூர் வழுத்தொடு
இற்பொருள் காண்ப தெவன'கொல - மழிததலால்
நீட்டலாற் கல்லொடை நீலகோ வணமணிந்து
காட்டலாற கண்டவரோ காண். (கங)

ச.—நூலாசிரியர்.

சண்டைசெய வேயெண்ணிச் சண்மதமுந் தேராது
கண்டபடி நூலதனைக் கட்டுமெவ - ரணடமதில்
தததுவந்தோந் தார்போலத தமமைததா மேமெச்சு
மதது விதப போலிகளா வார். (க)

சூத்திரர்க டங்கண்டஞ் சோஷமுற வேசொல்லுஞ்
சாத்திரவே தாந்ததத்தின் றாற்பரியம் - நாததிகமே
மூக்கறுப் புண்டான் மொழிபோலு மற்றதுதா
னுக்கமிலஞ் ஞானிக்கே யாம். (உ)

ஒழுங்கொன்று மின்றி யுரைப்பரவை யெல்லா
முழுமக்கள் ஞான மொழியே - பழுதறவே
சொற்ற வவர்பாடல் சுருதிமுறை தப்பாம
லுற்றதோ வூகித் துணர். (௩)

போலிவே தாந்திகளே பொல்லாக் கலகத்தைக்
கோலித் திரிவார் குதர்க்கமே - நூலில்
வரைந்திடுவார் சம்பந்தம் வாய்ப்பவுரை செய்யா
விரைந்திடுவார் வீண்செயற்கு மேல். (௪)

சைவப் பிரசங்கந் தாஞ்செய்தல் தம்மினுந்
தெய்வம்வே றில்லை யெனுந்தீனர் - வைவா
மனையவரைச் சார்வா ரறிவிலா மாக்கள்
வினைவயப் பட்டுழல வே. (௫)

௫.—வேதாந்தம்.

வேதாந்தங் கூறும் விதிபிரம வாக்கியங்க
ளேதானு மொன்று மிரண்டாலுஞ் - சாதிப்பர்
தத்தமதங் கொள்பொருளைத் தக்கவா மெண்ணெழுத்தோ
டெய்த்துணர்வார்க் குண்மைவிளங் கும். (௧)

வயிற்றுச்சோற் றிற்கென்றும் வாதாடற் கென்றும்
பயிற்றுவே தாந்தப் படிப்பாஞ் - சயித்திய
சன்னிக் குணந்தான் சதாபிரமம் வாய்பிதற்றல்
தன்னறிவை மூட றகைக்கு. (௨)

வேலியே யில்லாத வீணர்தம் வார்த்தையாம்
போலிவே தாந்தம் புறப்பட்டுக் - கூலிக்குப்
பிள்ளைகடாந் தெய்வத்தைப் பெற்றாரை நல்லோரை
யெள்ளவுப தேசித்த திங்கு. (௩)

வேதாந்தங் கொண்டு விளங்கு மதங்களெலாம்
வேதாந்த மேயாம் வெறுவீணர் - வேதாந்தம்
மாயாவா தம்மென்றே மாழ்கி மகிழ்ந்திடுவார்
ஆயாரே யுண்மை யவர். (௪)

ஊரைப் பகட்டிடவு மூமர்தங் கால்விழவும்
பேரைப் பிறர்வியந்து பேசிடவுஞ் - சீரை

வெகுமானங் கொள்ளவுமே வேதாந்தங் கற்றால்
தகுமான மேதவர்க்குச் சாற்று. (ரு)

கலகம் படித்துக் கருவம் பிடித்தார்
இலகுவே தாந்தத் தியலும் - நலமதனைத்
தேராது புந்தியினாற் றீராவலறு சன்னி
வாரா வருந்துவர்மற் றென். (சு)

பேராசை யென்னும் பிணியாற் பிணிப்பட்டோர்
ஓரார் வினையி லுழன்றிடுவார் - சீராரும்
வேதாந்தத் தின்மேவு மெய்ப்பொருளைக் காண்பாரோ
நாதாந்தத் தின்மேவி நன்கு. (எ)

வேதாந்தத் தின்மேவு மெய்ப்பொருளைக் கண்டவர்கள்
பேதாபே தங்கடமைப பேசுவரோ - வேதாந்திப்
போலிகளே யொன்றிரண்டாய்ப் பூட்டுவாநல் லோர்தம்மைக்
கேலிமிகச் செய்வர்மதி கெட்டு. (அ)

கட்டுதற்குத் தாலி கலியாண சந்தடியில்
விட்டு மறந்தவன்போல் வீணர்சொற் - கட்டுற்று
வேதாந்திப் போலி விசாரிக்கத் தன்னுண்மை
வாதாடி நிற்பான் மறந்து. (கூ)

அசடர் நவிலு மகர்த்தவே தாந்தம்
நிசமென்று நம்பி நிரய - வசமாவார்
தத்தமதத் துண்மை தனையாயுங் கல்வினை
யத்தனையு மில்லா தவர். (க0)

பொய்யர்கொள் வேடமும் போலிவே தாந்தமும்
மெய்யர்மு னெங்ஙன மேவுமால் - பொய்யரவர்
கொண்டதொரு வேடமுங் கூறுவே தாந்தமும்
மண்டுநர கிற்கேது வாம். (கக)

கலகப் பிரியர் கலிக்கும்வே தாந்த
முலகின் மடவோர்க் குயர்வாம் - புலவர்
தெரிந்ததனி னீங்கிச் சிவாநுப வத்திற்
பிரிந்திடார் பேணுர் பிறப்பு. (கஉ)

சொல்லாரும் வேதாந்த சூத்திரத் திற்குரைசெய்
யெல்லாரும் வேதாந்தி யென்றேதார் - கல்லாதார்
நாத்திறத்தால் வேதாந்தி நாமென்றன் மாவியப்பே
சாத்திரமோ ரார்முன் றமை. (௧௩)

விராத்தியன் றன்னை விபரீதங் கொண்டு
தராதலத்தி லந்தணனென் சால்பே - யராத்தகையான்
வேதாந்தி யென்றன் மிருமத் தவித்தியென்றல்
நாதாந்தி யென்ற னகை. (௧௪)

௯.—மாயாவாதம்.

எத்தைமா யாவாத மென்பமேவா நூல்களெலா
மத்தையே மேலோரவ் வாறறைந்தார் - சத்தையிலா
ரம்மதப்பே ரன்னியர்பா லாக்கிக் குதுகலித்தல்
தம்மறிவைக் காட்டுந் தரம். (௧)

குலத்தை மதத்தைக் குணத்தைக் குடும்ப
பலத்தை மதிப்பைப் படிப்பி - னலத்தை
யொழிப்பதூஉங் கன்மத் தறைப்பதூஉம் ஞானச்
செழிப்பின்மா யாவாதந் தேர். (௨)

விடமாயா வாத விகாரத்தா னீங்கா
மடமாப் பிரம மருவித் - திடமாண்
டிலவாரே பேய்போ லருத்தத்தி லாசை
யிலவாரே தம்முண்மை விட்டு. (௩)

கோர்ட்டில் வழக்கிட்டுக் கொள்ளைகொள்ள வன்னியர்க
ளீட்டியநற் செல்வத்தை யெப்படியு - நாட்டிலெங்குஞ்
சொன்மாயா வாதநன்றாந் தோடமில்லா மற்றமதம்
புன்மார்க்கந் தீர்க்கநன்றாம் போற்று. (௪)

எல்லாரு மூடரென்பா ரெம்மதமுந் தாழ்ந்தவென்பார்
சொல்லாலே கட்டுரைப்பார் தோடத்தை - யல்லாமல்
வத்துநிலை யோரார்நன் மாயாவா தங்கொண்டார்
அத்துவிதத் தன்மையறி யார். (௫)

வஞ்சவுரு வாமாயா வாதத்தா லும்வேறு
மஞ்சமயத் தாலு மறியலா - 'நெஞ்சிற்

கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்' (௬)

தம்மை யளந்தறியார் தந்தம்மேல் பேசம்போல்
வெம்மைக் குணத்தை விரும்பிடுவார் - மும்மைப்
பயனாக்கம் போக்கியே பாழ்நரகுக் காளா
மயன்பாயர் வாதிகட்டா யன. (௭)

உ மற்றுறுப் பாரா ருயர்பாயர் வாதிகட்டப்
பற்றற நில்லார் பயப்பயுளிப்பான் - முற்றத்
துறந்தார்போற் புன்மையெல்லாஞ் சொல்வாரால் மேலாகத்
பறந்தார்பால் இல்லாசாள் பாணப்பு. (௮)

கல்வியறி வொழுக்கம் வாய்மையுப் பாண்மையுஞ்
செல்வமுயர் பாக்கியமுஞ் சிக்கிரமுற் - சொல்லால்
வசப்படுத்திப் பாரிலுயர்ப்பார் மாயாவா தத்தா
நிசப்படுத்து மாட்டாக ணின்று. (௯)

ஒன்றுமா யாவாதி யீசனைப் பூசித்
தொன்றாக் கருமஞ்செய்த துள்ளபடி யன்றுகாண்
ஆத்திகத்தைக் காட்டிப் பின்னுரையுமே பாழறிச்சண்
நாத்திகத்தைக் காட்டியுடன் மேவானைக்கும். (௧0)

சிவஞானச் செல்வருஞ் சிவமாகத் தோன்றும்
பவமாஞானச் செல்வர் பவமாந் - தவமில்லா
மாயாவா திசசெல்வரப் வயப்புல் கலைக்குமா
மாயாத்தப் புண்ணை யவர். (௧௧)

உலகத்தா ரெல்லா முணர்விலரு பல்லா
கலைக்கத்துக் கேதுவாகக் காணும் - நல்லுற்ற
மாயாவா தத்தான யங்காக்கள் சனமாசச ।
ஆயாமற் போகா ரவர். (௧௨)

சிவனருளைப் பெற்ற சீராருஞ் சைவர்
அவ்வாயா வாதத் தழுந்தார் - தவமுற்ற
நல்லார் சிரியார் ஞானமணஞ்சை வாகமமும்
எல்லாநந் தோந்தயந்திடுவர் (௧௩)

நம்மா சுவாநுபவரு சொல்மாயா வாதிகடா
பம்மா தனம்பெண் ணவாசிகொர் - நம்மா
வியன்றமு டும் வீணவாதுக கேழ்பயலவா ரென்றும்
பயன்றெரியா ரிடையிறைபார். (௧௪)

துன்னுமா யாவாதர் சோபையரே நும்மத்தி
லென்னகண்டீ ருண்மை யியம்புவீர் - மன்னு
வறிந்தெல்லாம் பொய்யெனப் ரக்துவிதந் தீர்
வெறும்பாழி லூனறிவீர் வீர (௧௫)

மாயாவா தத்தான் மதிமயக்கர் கொண்டோராக
ளாயாத புல்லறி வாணமையரே - பேயால்
கலைவிரித்துக் கொண்டாடுந் தையலரைப் போல
அலைவிரித்துக் கொண்டாடு வார். (௧௬)

நீண்டினும் பாக்கினுஞ் சிந்திக் கினும்மேறும்
வேண்டியில்லாப் பாபத்தை மேன்மேலு - மீண்டு
யாணவத்தி னுமவிரைந்தி ரநந்தனைத் திலவீழ்கக்கு
காணவமா யாவாதிகள். (௧௭)

எ - மதம்.

பிரமீயா ருசைக்குப் பேசுவார் தத்த
முரமத்துத கேறப வுரைகள் - வரட்டுக்கொண
டியத்துணருங் காலுண்மை யொவ்வொன் றிலுமுளதால்
மெய்த்தவர் தோாகசெய்து மேல. (௧)

மதங்கள்ளான றுக்கொன்று மாறுகொளக் கூறும்
விதங்களறி யாதவெறு வீணர் மதங்களிலே
யொன்றைநிந்தித்திட்டே யொன்றைத்தா பித்திட்டே
யென்றையா போனடிப்பார் (௨)

தம்மத்தி னுண்மை தனைபறியா ரேனையசோ
லெம்மத்தி னுண்மை யினிதறிவார் - தம்மத்தி
னுண்மையறி வேலோ ருரையாடா ரெம்மதத்து
முண்மையறிந் துயகுவார் மன (௩)

தத்தமதத் துண்மை தனைமறந்தே காணப்பத்
பித்தர் பாதோ பத்தாற பேதித்து - ஒக்கப்பாக

விவேக விளக்கம்.

தீக்கையது பெற்றிருந்துந் தேசிகர்பால் வீட்டுநூ
லாக்கமுறக் கல்லாமை யால். (௪)

எல்லா மதங்களையு மெண்ணத்தில் வந்ததுபோற
சொல்லாலே கட்டுரைப்பார் தூய்மையிலார் - நல்லார்
மதசார மாம்பொருளின் வாய்மையறிந் தாங்கே
மிதசார மாச்சொல்வார் விண்டு. (௫)

சண்மதத் தாபகர் சங்கரரென் றோராதா
ருண்மதவா தத்தா லுலைவார்காண் - தண்மதியா
னல்லிணக்கஞ் செய்யாதார நாடுவரோ நன்னிலையை
யல்லியலஞ் ஞான மற. (௬)

ஆற்றிலெழு கண்மூடி யாரையுங் கண்மூடி
மாற்றினறு னல்ல மதங்களையே - யாற்றலிலா
ரம்மதவாய்ப் பட்டிங் கருநரகுக் காளானார்
தம்மதத்தி னுண்மைதரி யார். (௭)

தந்நிலையை யோராச சமயத்தோர் நேசத்தா
லந்நியமாப் பேசு மகங்காரந் - துன்னியதா
னல்லினத்த ராதலெங்கே ஞானமது காண்டலெங்கே
யல்லினத்த ராகு மவர். (௮)

அத்துவிதச் சொல்லை யநுவதித்த வெம்மதமும்
அத்துவித மாகு மறிவில்லார் - அத்துவிதம்
ஏகான்ம வாதந்தா னென்று மகிழ்ந்திடுவார்
தேகான்ம வாதியையொத் தே. (௯)

மாயாவா தத்தானு மத்தியபா னத்தானு
மோயாத சண்டை யுறுவதுமெய் - தேயாத
சித்தாந்த சைவத்தாற் சீவன்முத்த ராவதுமெய்
வித்தாரப் பொய்ம்மதங்கள் விட்டு. (௧௦)

எந்தமத மெத்தெய்வ மேற்ற முடைத்தென்று
சிந்தித் துணர்ந்து தெளிந்திடார் - பந்தமறு
நூற்பொருளை யோராதார் நுண்மையுணர் வில்லாதார்
பாற்பட்டுத் துன்புறுவா பார். (௧௧)

எவ்வளவோ புன்மதங்க ளெவ்வளவோ புன்னூல்க
ளெவ்வளவுங் காட்டா வமிர்தத்தை - யிவ்வளவி
லாரணங்க ளாகமங்க ளாதரிக்குஞ் சைவமே
காரணமா முத்திதருங் காண். (௧௨)

அ.—ஞானம்.

நல்ல குணநிறைவே ஞானமா மற்றதுதான்
அல்ல லறச்செய் யருஞ்சைவத் - தல்லதிலை
மூவர்மணி வாசகர் மூலர்தமிழ் வேதாந்தந்
தேவர் குறளிவற்றால் தேர். (௧)

உருவத்தாற் செல்வத்தா லுத்தியோ கத்தாற்
பருவத்தான் ஞானம் பலிக்கா - தொருமித்த
சித்தத்தா லீசனடி சிந்தித்தேத் தித்தொழுதா
லத்துவித ஞானமதுண் டாம் (௨)

பொல்லா ரிணக்கத்தாற் போலிவே தாந்தவெறுஞ்
சொல்லான்மெய்ஞ் ஞானமது தோன்றாதா - மெல்லார்க்கும
நல்லா ரிணக்கத்தா னாதன் றிருவருளால்
நில்லாதாற் பொய்ஞ்ஞானம நேர். (௩)

எங்குமா மம்பலத்தெம் மீச னிருப்பறியா
தெங்குமா நாமே யிறையென்பார் - துங்கமறை
'கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.' (௪)

கட்புல னில்லாக் கடவுளைக காட்டுவது
சட்டகமென் றோராச் சமயத்தார் - நிட்டையால்
வத்துநிலை தன்னை மறையங்க மாதிகளா
லுய்த்துணரும் பான்மையரோ வுன். (௫)

ஆலயத் தாபிதமா மர்ச்சையுந் தற்சிவமா
மேலய தீர்ந்து விளங்கிடுமே - சால
விரிகட னீர்போல் விமலன்பொற் பாதம்
பிரிவருமெய்ஞ் ஞானிக்குப் பேசு. (௬)

கல்லாத பேர்களுக்குங் கற்றுணர்ந்தார் தங்களுக்கு
மெல்லாமு மாந்தெய்வ மெங்குமா - மல்லாகார்

விவேக விளக்கம்.

தம்மை யுணரார் தமைப்பிரம மென்றெண்ணி
வெம்மைநர கத்தாழ்வர் வீந்து. (எ)

ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்னர்ப்
பேசா வநுபூ திகம்பிறங்கு - மாசாரு
மீடணைகொண் டார்க்கிங் கிகல்பவத்திற் கேதுவாந்
தோடமது வேபிறங்குஞ் சொல். (அ)

பொன்றாத் தடிப்போ பொருதுசம யத்தர்பா
னின்ற வழக்கோ நிசாநுபவ - முன்றனக்கு
வேறாகா ஸ்வாநுபவ மேவியதேற் றன்மார்க்கக்
கூறா நவைகுறையு மே. (கூ)

சுவாநுபவ மெண்ணம்போற் சொல்வார்த்தை தானே
சுவாநுபவ மாந்தத் துவம - சிவாக்கியமே
யொன்றிரண் டாகா துணர்விலா யெப்பொழுது
மொன்றிரண் டத்துவித மோர். (க0)

"அறியார் கனவிலு மானந்த ரூப
மறிவார் தமையு மடையா - ரறிவார்கட்
கில்லாத நீங்கே யெடுத்துரைப்பா ரிவ்வுலகிற்
பொல்லார் தலையிற் பொறி." (கக)

"நாம்பெரிய ரென்னுமதை நாடா தடக்குமவர்
தாம்பெரிய ரென்றுமறை சாற்றியிடு - நாம்பெரிய
ரென்பார் சிறிய ரிவரலா லிவ்வுலகில்
துன்பார் சுமப்பார்கள் சொல்." (கஉ)

ஊரார் பயப்படவோ வூகமிலார் கால்விழவோ
நீராப் பவமதனைச் சேர்ந்திடவோ - ஆராயார்
சாதித்தல் மோனந் தரித்திடுதல் சந்நியாசம்
போதித்தல் ஞானம் புகல். (கங)

கல்லாடைச் சாமிகட்குங் கௌபீநச் சாமிகட்கு
மல்லாடைச் சாமிகட்கு மாறான - சொல்லாம்
"மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்." (கச)

மனமௌனங் கொள்ளார்க்கு வாய்மௌனத் தென்னாஞ்
சினமௌ வியமோவார் தேக - மினவணிந்த
பூதியத னாலென்னும் பொற்பாமோ காமுகர்க்குக்
கோதிகந்த கோவணந்தான் கூறு. (௧௫)

வட்டி தொடர்வட்டி வாங்கலஞ் சம்வாங்க
திட்டவழி யிற்செல்ல சூழ்ச்சியுரை - சடங்கள்
போலித் துறவிகளும் போலிவே தாந்திகளும்
போலிப் புலவர்களும் புக்கு. (௧௬)

௯.—அத்துவிதம்.

ஒன்றென் றிரண்டென் றுரைபபரிதாய்த் தானதுவாய்
நின்றநிலை யத்துவித மீயுணர்வா - யென்றுரைக்கும்
ஆரணங்க ளாகமங்க ளவவுண்மை தத்வமசி
காரணமாக் கொண்டறிவீர் காண். (௧)

ஒன்றென் றிரண்டென் றுரைப்பார்க ளத்துவிதத
தொன்று பொருளுணரா ருண்மையே - வென்றிசேர்
சூலப் படையாய் சுருதிமுறை யிட்டபடி
யேல வுரைத்தருளா யிங்கு. (௨)

ஏக னநேக னிசைவுற்ற தத்துவித
மாகுமென தேவ ரபிப்பிராய - மாகும
"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு" (௩)

அத்துவித சம்பந்த மாருயிர்க்கு மீசறகும்
வைத்ததொரு கால வழக்கன்று - நித்தமா
மந்தமரு மந்தெரியா தஞ்ஞானத தாலஃது
நந்த விளக்கமதா நன்கு. (௪)

அத்துவிதத துண்மை யறிந்தார்க் ககங்காரம
வத்து சமுசயமும் வாராதால் - சித்துயிர்க
ளொன்றென் றிரண்டென் றுரையாடா ரஞ்ஞான்றும்
நின்றவா நிற்பார் நிலை. (௫)

"அறிவுக் கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த
அறிவென்னும் வேதத்தி னந்தம் - ப்ரியா

நிலைக்குச் சரியாகு நீயென்று ஞனென்
றலைக்கு மரிபிரம னை.'' (சு)

''அப்பொருளு மான்மாவு மாரண நூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினு - லெப்படியுந்
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுகிட்டை
யாருமிடத் தத்துவித மாம்.'' (எ)

உலகேயாய் வேறேயா யோங்குடனாய் நிற்ப
னலவோவெம் மீச னறிவாய் - நலமுற்ற
வப்பொருண் முன் யாவு மகிர்வசநீ யம்நீதா
னெப்பொருள்வாய்த் தோயினது வே. (அ)

மூட்டத் தெரிந்தவர்போன் மூடர்முன் பேசுவோர்
விட்டாரே லஞ்ஞான மேவுமா - லெட்டரிய
பேத மபேதமுடன் பேதாபே தங்களொனு
மேதமற்ற வத்துவித மே. (கூ)

அந்நியமுஞ் சீவற் கநந்நியமு மாய்நின்றோன்
மன்னுசிவ னென்றே மதியாதார் - சொன்னமறை
யத்துவிதத் துண்மை யறிவாரோ சொல்லளவி
லத்துவிதி நாமென் பவர். (க0)

என்னைத் தவிர விலைபிரம மென்றுரைப்பான்
றன்னைத் தவிரா சனனங்கள் - என்னைப்
பொருளாகக் காணேன் புராந்தகன்முன் னென்பா
னருளாற் றுனவனு வான். (கக)

கேட்டல்சிந் தித்தலினுற் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமிலா நிட்டையினுன் மாறுமே - கோட்டமற
வொன்றே யிரண்டென்சே றொன்றே யிரண்டேயா
மென்றே புகன்மதங்க ளே. (கஉ)

கல்வழியி னன்னெறியை நாடினவர் மூதுரையாற்
சொல்லியமுப் பாறெரிந்து சோகம்பா வித்ததனு
லத்துவிதத் துண்மை யறிவார்கண் மற்றவரோ
மத்த மடமையறி வார். (கங)

முப்பதத்து மன்றே முடிந்த பொருடெரிந்தோர்
சொப்பனத்து மொன்றிரண்டாய்ச் சொல்லாரே-யெப்படியுஞ்
சோகம்பா வித்துச் சுகவடிவாய் நிற்பாரே
யேகம்பன் றுடலைக்கொண் டே. (கச)

தற்பதத்துந் தொம்பதத்துஞ் சார்ந்த வசிபதத்து
முற்பவிக்கு நற்பொருளை யோராதார் - தற்பரைப்பா
லொன்றென் றிரண்டென் றுரைப்பார்க ளிட்டையிலே
நின்றறியார் சற்று நிசம். (கரு)

"நிறைகுடந்தா னீர்கொளுமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககயி லாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்கரணி மேனியனே செப்பு." (கசு)

எம்மதமே சோபானமோ வெல்லா மதப்பொருளு
மம்மதமே சைவ மறிந்திடுவீர் - செம்மையா
மச்சமயத் தாலன்றி யத்துவிதச் சொற்பொருடா
னெச்சமயத் தாலறிவீ ரிங்கு. (கஎ)

அறிவாம் பிரம மகிலமாய் வந்த
தறியாமை யாலென்ப ரந்தோ - அறிவே
லறியாமை யாகா தறியாமை யென்மற்
றறிவாகா தென்றறியா தார். (கஅ)

"சொல்லுக் கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே
யல்லும் பகலு மறுற்றுவதென் - நல்லசிவ
ஞானமயம் பெற்றோர்க ளுமில்லை யென்பரந்தோ
மோனமய மான முறை." (ககூ)

நானே பிரமமென யார்கவில வோர்ந்தாய்நீ
தானே மகநந்தெய் சாந்தமாய் - வானைப்
பிரமமன்றி நீயிலையே யா பேதாய்நீ யன்றிப்
பிரமமிலை யோநீயே பேசு. (உ0)

"நான்று மெனுமயக்க நண்ணுங்கா லென்றுணை
வான்று மெனநிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றுமல்

வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிறந்து
துய்த்துவிடு ஞான சுகம்.'' (உக)

என்ன மகிமையுடைத் தேகான்ம வாதந்தான்
றன்னைத் துவிதமாய்ச் சொற்றவரா - ரன்னமுதஞ்
சார்ந்தவர்க டம்மிற் றருக்கடையார் தாமுண்டோ
தேர்ந்தடைந்தா ருண்டோ சிவம். (உஉ)

மணணீர்மைக் கேற்றபலம் வாரி தரும்படிப்பு
முண்ணீர்மைக் கேற்ற வுணர்வுதரும் - மண்ணில்
வருமா சிரியரான் மாணாக்கர் தம்பா
லுருமாறி கிறபதனா லோ. (உங)

'கண்டறவா ரேனுமுனைக் கைகுவியா ராயினந்த
மண்டறவாா கடவை மதியேன் பராபரமே'
யெனறமெதனை யல்லா லெதுபிரமஞ் சொல்லுமெனும
நன்றறியார்க் கன்மேறு நவில. (உச)

மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டோர்க்கு மேலாய குணத்தினாக்கு
மெஞ்ஞான்று மின்பளிக்கு மிந்நூல் - பொய்ஞ்ஞானங்
கொணடோாக் குங் கீழாய குணத்தினாக குங்கலதங்
கொண்டோர்க்கு மஃதின்றாக குமே. (உரு)

ஊகித்துப பாாக்க வுதியா தகங்காரய
மேவித்துப பாாகக விளையுமே - தாகித்தா
நீரருந்து வான்போ னிலையின்மா யாவாதி
யாரருந்து வாருண்மை யாய்ந்து. (உசா)

"நூலினை யறிந்தார் போன்று நுண்ணறி வுடையாா போனறு
மாலினைத் தவிர்ந்தாா போன்றும வரியறிந் தடைந்தாா போன்று
மேலெனத் தக்கதங் கோளை விதந்தலை கின்றார் நந்தி
சாலவன் றருளு நூலின் றலைபபடா வுளத்தாரே."

"ஆங்கவன் போல யானு மருகுண முடையே னென்பா
ரோங்கவன் றெழிலக ளெலலா முஞற்றுவல யாமென யென்பார்
தேங்கிய பிரமம யானே தெளிவுறின வேறின் றென்பா
ரீங்கிவ்வா றுரைப்போ ரெல்லா முயிரியல புணரா தோரே."

கங்கையுந் திங்களுந் தங்கிய செஞ்சடைச
சங்கரன் பதமலா பங்கயம் பழிச்சுவாம்.

மகாமகோபாத்தியாய
பிரம்மஸ்ரீ. உ. வே. சாமிநாதையர்

ஸ்ரீ

விளம்பரம்.

பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்கள்

	விலை.		தபாற் செலவு முதலியன.	
	ரூ.	அ.	அ.	பை.
அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் (சாரீரஸ்தானம்) ..	௧	0	௨	0
போகமுனிவர் ஏழாயிரம் (முதற்காண்டம்) ...	௧	0	௧	0
௸ (இரண்டாங்காண்டம்) ...	௧	0	௧	0
சீவகசிந்தாமணி (கோவிந்தையாரிலம்பகம் உரையுடன்)	0	௭	௧	0
௸ (காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் உரையுடன்)	௧	௮	௯	0
இராமாயணம் (அயோத்தியாகாண்டம் முதல் நான்கு படலம் உரையுடன்)	௨	0	௪	0
௸ (௸ காண்டம் இறுதி இரண்டு படலம் உரையுடன்)	0	௮	௧	0
திருவரங்கத்துமாலை, உரையுடன்	0	௮	௧	0
பாட்டியல் (இலக்கண விளக்கம்)	0	௬	௧	0
திருப்பாவை வியாக்கியானம்	௧	௰	௨	0
கிரியானுஸந்தானம் (தென்கலை)	0	௬	௧	0
வடகலை குருபரம்பரை	௧	௰	௨	0
தேசிகப்பிரபந்தம்	0	௬	௧	0
திருக்குறள் முதற்பாவின் பரிமேலழகருரை விளக்கம்	0	௨	0	௬

மேற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்னை சூளை அவதானம் பாப்பையர் வீதியில் 56-வது கதவிலக்கமுள்ள ஸஞ்ஜீவினீ வைத்யசாலையிலும், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டி தெருவில் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தலைவரிடத்திலும் கிடைக்கும்.

பதிப்பித்துவரும் புத்தகங்கள்.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் - ஸூத்ரஸ்தானம்.
போகமுனிவர் ஏழாயிரம் - மூன்றாங்காண்டம்.
மாதவநிதானம்,